

عنوان مقاله:

بررسی کیفی آب رودخانه سیستان از جنبه مصرف کشاورزی و شرب

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حلیمه پیری - عضو هیئت علمی دانشگاه زابل-پژوهشکده تالاب بین المللی هامون

خلاصه مقاله:

کیفیت آب آبیاری در مناطق خشک و نیمه خشک از اهمیت ویژه ای برخوردار است زیرا در این مناطق تبخیر آب از سطح خاک شدید بوده و موجب جریان رو به بالای آب در لایه ای که ریشه گیاه در آن قرار گرفته است می گردد. طی این فرآیند، نمکها به سطح خاک حمل شده و تجمع می یابند. در این تحقیق کیفیت آب رودخانه سیستان در سه ایستگاه چاه نیمه، پایاب سد کهک و کوه خواجه در سالهای 1384 تا سال 1388 مورد ارزیابی قرار گرفته است. ابتدا متوسط پارامترهای کیفی آب در طی این 5 سال برای هر ایستگاه محاسبه سپس بر اساس استانداردها و توصیه های موجود برای آبیاری محصولات کشاورزی و شرب مورد بررسی قرار گرفت. براساس نتایج بدست آمده در کلیه ایستگاههای واقع در رودخانه سیستان در این بازه (ایستگاه چاه نیمه، ایستگاه پایاب سد کهک و ایستگاه کوه خواجه) از نظر طبقه بندی ویل کوکس یون سدیم قابل جذب در کلاس S2 و S3 شوری در کلاس 3 (شوری زیاد و در حد قابل قبول) قرار گرفته اند. کیفیت آب رودخانه سیستان در این بازه برای استفاده در آبیاری سطحی از لحاظ مقدار سدیم دارای محدودیت کم تا متوسط واز لحاظ غلظت کلر نیز در همین حد است. همچنین از نظر استفاده در آبیاری بارانی مقدار سدیم و کلر دارای محدودیت متوسط می باشد. در رابطه با مصارف آب شرب نتایج بدست آمده در مقایسه با استانداردها و توصیه های موجود برای آب شرب نشان می دهد که سختی کل، کل املاح محلول و سولفات بیش از حد آستانه مطلوب می باشد

کلمات کلیدی:

رودخانه سیستان، شوری، سدیم، آبیاری سطحی، آبیاری بارانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/111625>

